

Η ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗ.

ΤΟΜ. Ε.

ΑΡΙΘ. 56.

Συνδρομή προπληρωτέα,
διὰ τούς ἐντός τοῦ Κράτους ἀνά
12 Φύλλ. Σελ. 2.
Διὰ τούς ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 4.
Διὰ τούς ἐν Τουρκίᾳ. Γρ. 20.

Τιμὴ καταχωρήσεως, ἡ γραμ-
μὴ ὀβ. παλαιούς 3.
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα
εἰς τὸ ὑπογραφεῖον ΚΕ-
ΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.
Αἱ ἐπιστολαὶ ἐπιγράφονται πρὸς
τὸν ἐνταῦθα Συντάκτην τῆς
εἰ α ο λ α π ο θ ῆ κ η ς ο.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1862.

ΜΙΚΡΑΙ ΣΚΗΝΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΩΜΩΔΙΑΣ.

Ἐχωρ ἀγίτκται δεῦρο πρεσβύτην τιν',
ὦ πονηροί,
Ῥυπῶντα, κυφόν, ἄβλιον ῥυσοῦν, μαδῶν-
τα, κωδόν ;
Οἶμαι δέ, νῆ τὸν Οὐρανόν, καὶ ψωλὸν
αὐτόν, εἶραι.
— Ἀριστοφάνης — Πλοῦτος. —

ΚΥΡ. ΛΑΟΣ γέρον πτωχός, ἀσθενής καὶ πειναλέος
ΕΝΩΤΙΣΤΗΣ υἱός του, πτωχός νεανίας πλουσιῶν ἐλ-
πίδων πάροχος—πολιτικός ὑπνοβάτης.
ΒΕΛΠΙΩΤΗΣ ἀνὴρ τῆς προόδου, φίλος τοῦ Κυρ.
Λαοῦ.

ΚΩΦΑ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Η ΜΥΛΑΙΔΗ σύζυγος τοῦ Κυρ. Λαοῦ, γριά ζηλότυ-
πος καὶ εὐερέθιστος,
ΚΥΡΑ ΒΟΥΛΗ θυγάτηρ τοῦ Λαοῦ, ἰδιότροπος σχοινο-
βάτης, λαίμαργος, φλύαρος καὶ ἄγαν ὀκνηρά.
ΕΛΛΑΣ παιδικὴ ὠραία Γάμου (προξενολογουμένη
μὲ τὸν Κυρ. Λαόν).

Ἡ σκηνὴ ἐν Ἐπιταρίῳ.

ΛΑΟΣ ΚΑΙ ΕΝΩΤΙΣΤΗΣ.

Ε:—Καλημέρα σου πατέρα, τί μου κάνεις ; τί χαμ-
[παρία ;

Α: Ἄχ ! παιδί μου, δὲ βαστιῶμαι εἰς τὰ σάπια μου
[πόδαρια.

Ε: Δὲν εἶν τίποτσι πατέρα, εἶνε οὔση, εἶνε νεότης.

Α:—Νεὸς ἐγώ ;.. εἶνε ἀνάγκη, ἠλικία καὶ ἀθλιότης.
Δὲν εἶδλέπεις ὅχ τὴν πείνα πῶς τὰ μούτρα μου εἶν
[μπασμένα ; . .

Καὶ τὰ μάτια μου ὅχ τῆ πίκραις πεταχτὰ καὶ τσιμ-
[πλιασμένα ;

Ε: Δὲν εἶν τίποτσι, σοῦ λέω, ἄσε ἡ ἀνοιξη νὰ ἔρτη
Καὶ τὸ σῶμα σου θὰ γειάνη καὶ ἡ ὄψη θὰ συνέρτη.
Αἶ ! μόλις ἀνθίση ὁ Μάϊς τί μπαμπούσχος θὲ νὰ γένης !
Κ' ἔπειτα ἄς υγιαιίνουν τὰ παιδάκια π' ἀνασταίνεις.

Α: Τὰ παιδιὰ μου ;.. τὰ παιδιὰ μου λὲς καὶ θεϊκὰ
[κατάρα

Τὰ ἐξούριανε καὶ κάνουν μὲ τὸν ἴσκιό τους ἀντάρα.

Ἐνῶ εἶμαι χωρὶς ῥόυχο, ἐρημος, ξεσπιτωμένος,
Μισοφόριος ὅχ τὴν πείνα, γέροντας, σακατεμένους,
Ἡ Βουλὴ ἡ ἀδελφὴ σου, πῶστειλα νὰ διακονήσῃ
Τίποτες νὰ μὴν πεθάνω, θέλει ἀκούς νὰ μὲ παντρέψῃ !
Καὶ ἐσὺ τῆ δίνεις δίκη, καὶ ἐνώνεσαι μὲ δαύτη
Ἄλαλε καὶ καχομοίση, μπουταλὰ καὶ μυγοχάφτη ! . .

Θέλετε νὰ μὲ παντρέψτε, νὰ γιομείστε τῆ κοιλιαῖς σας
Μὲ τοῦ γάμου τὰ κουφέτα, νὰ μὲ βγάλτε ἀπάνουθὲ σας !
Μὰ σὰς φαίνεται πῶς εἶμαι σὲ κατάσταση γιὰ γάμο ; .
Τί καλὸ μπορῶ τῆ νύφης, καθὼς εἶμαι νὰν τῆ κάμω ;

Ε:—Αὐτὸ σ' ἐγνοίασε πατέρα ; καὶ ἐσὺ νὰ μὴν μπορῆς
Τὸ καλὸ σ' τὸ κάνει ἐκείνη, εἶν συρμός τῆς Ἐποχῆς !

Α: Καὶ στοχάζεσαι καίμενε πῶς θὰ ὑποφέρω ἐγὼ
Ὅχ τὴ μύτη νὰ τραβῶμαι στὸ καλὸ ἢ στὸ κακό ; .
Νὰ χρωστάω τὴν ὑπαρξή μου σὲ γυναῖκα ; προτιμῶ
Νὰ μεῖν ἔρημος καὶ ζῶρκος... νὰ πεινῶ καθὼς πεινῶ !

Εν: Ἐχει κατ' ἰδίαν πατέρα, νύστρεμα, στὰ περὶ
[Κόσμου !

Α: Καὶ τομὰς νὰ συμβῶς τῆς οὔτης οὔτεσαι ομ-
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ [πρὸς μου ;

Εἶν ἀλήθεια ἡ μητριά σας κομματάκι λαμπασμένη,
Κι' ἂν τ' ἀράπικο τὴν πείση κάνει σὰ δαιμονομένη.

Εἰν' ἀλθίβεια πῶς εἰς τὸ ξύλο μιὰ φορά νὰ μὲ πεθάνῃ
 Λίγο ἔλειψε... μὰ πέσμου, ἀσπλαγχνῆ ποῖος τὴν-ε-κάνεις;
 Εἶσαι εὐὸ μὲ τ' ἀλαλιαῖς σου, κ' ἡ ἀδελφή σου ἡ φωναροῦ
 Ποῦ τὴ βρῦζει κάθε μέρα, σεῖς μὲ στεῖλτε τοῦ κακοῦ!..
 Κάθε μέρα, κάθε ὥρα σὰν τσορτζίνου εἰς τ' αὐτιά της
 Κατακρνετέ μὲ πάθος ὅλα τὰ φερσῆματά της!
 Εἰν καλή; .. τὴν ε-γελάτε ὅπως κάνει τὴ μαριόλα,
 ἢ γιὰ νὰ σὰς ἀπατήσῃ, ἢ πῶς σὰς φοβάται κηρόλα!
 Ὅτι συμφορὰ σὰς ἔρτει ὅ,τι καὶ ἂν σὰς συνέβει
 Λέτε ἐκεῖνη πῶς τὸ κάνει καὶ κρυφὰ τὸ μαγειρεύει.
 Καὶ εὐθὺς ὡς τ' χωριάτες ποῦσαοτε εἰς τὴ βροισαῖς
 Ξεθυμνετέ μεθ' αὐτὴ καὶ μαζόνετέ... κλοτσαῖς.
 Προβίξεται καικίνη καὶ σὲ μένα ξεθυμαίνει
 Μ' ἐξυβρίζει, μὲ κτυπάει μὲ φουρκίζει... μὲ πεθαίνει,
 Μ' ἐξωρίζει κί ὅλη νύχτα ὄχ τὸ σπῆτι σὰν τὸ κλέφτη,
 Καὶ στὴν ἄχαρή μου κλίνη μοναχὴ της τότε πέφτει.
 Τώρα ῥέμπελος στὸ φόρο προβατῶ σὰν τὸ ζητιάνο,
 Καὶ κοντεύω ἀπὸ τὴν πίκρα κί ὄχ τὴν πείνα νὰ πεθάνω!
 Ἡ Μυλαῖδη Μητριά σας ἐτοιμάζεται μὲ κρίση
 Τὸ προκίῳ της νὰ ζητήσῃ... τὸ πολὺ ποῦ θ' ἀποκτήσῃ!..
 Ε:—Σὲ θαμάζομαι πατέρα στὴν κουβέντα ποῦ μοῦ
 [κάνεις!

Χοεῖα πῶχεις τὴ Μυλαῖδη, μὲ συμπάθιο τὴν ε-κ.....
 Ἀμεδὰ ἡ θέλησή σου ἦτανε ὄντες σ' τὴ δόσαν!..
 Ἡ καλαῖς σου προξενήτραις σταρικῶς σοῦ τὴν φορτώσαν,
 Καὶ ἀδύνατος ὡς ἦσουν τί νὰ πῆς μαῦρε πατέρα.....

Α: Κ' ἐδυνάμωσα λὲς τώρα νὰν τὰ βγάλω μ' αὐταῖς
 [πέρα;

Ε:—Τὰ παιδιὰ σου, τὰ παιδιὰ σου νὰν καλὰ καὶ
 [δόςτση μουτρα!

Α: Ἀμεδὰχω τὰ μυαλά σας γιὰ νὰ παιῖνω κουτρα
 [κουτρα; !

Ἄ δὲν ἔχεις τίποτσι ἄλλο νὰ μοῦ πῆς, ἄμε καλιὰ σου.
 Τὴν κοιλιά δὲ μοῦ χορταίνου τὰ ζουρλά τὰ σχεδιά σου.

Ε: Ἐθελέστα, μπρὲ πατέρα, ἐθελέστα κ' ἐπαθέστα
 Ἐγὼ ὡς τόσο πάω νὰ φάω, γειάσου Γιάννη-Μπαρλαφέσα.

Λ Α Ο Σ.

Πῆαινε στὴν κάταρά μου, μὰ ὡς τόσο ἐγὼ τί κάνω;
 Θε νὰ σκάσω ἀπὸ τὴν πίκρα ἢ ὄχ τὴν πείνα θὰ πεθάνω;
 Ὡ! νὰ πέρνας κανένας ὄχ τσοῦ παλαιούς μου φίλους
 Ὅπου πάντα τὸ κεφάλι ἔχουνε γηρομάτο φύλλου.
 Λένε πῶς γιὰ πηνομή μου ὄχ τὴ ρίξα ξανασποῦνε
 Τὰ νησιὰ κί ὄλον τὸ κόσμο, τώρα θέλω νὰ φανοῦνε.
 Λένε πῶς γιὰ πηνομή μου τὴν καρδιά καὶ τὰ μυαλά τους
 Εἰς τὰ θράκια τὰ σκορποῦνε... πῶς μοῦ σφάζου τὰ
 [παιδιὰ τους.....

Τόσα πράμματα δὲ θέλω, λίγο ἐμένανε μὲ φθάνει
 Ξεραῖωστέμου τε τώρα μιὰ πατάτα ἕνα ραπάν! !.
 Ἄλαλος τῆνε ποῦ λέω; τσοῦ γυροεύω ὅ,τι ζητοῦνε,
 Μ' ἂν καιγῶ πεινάω, καικίνοι ὄχ τὴν πείνα δὲ φοφοῦνε;
 Καὶ ὁ Διάολος νὰ τύχη θὰ ρίχτῶ στὴν ἀγκαλιά του,
 Ὡ νὰ γδῆ τὴ συμφορὰ μου, θὰ συγκινηθῆ ἡ καρδιά του.

ΒΕΛΤΙΩΣΤΗΣ ΚΑΙ ΛΑΟΣ

Ὁ Βελτιωστὴς κρατεῖ μικρὸν κἀνιστρον μὲ μικρὰς
 τινὰς βελτιώσεις.

Β:—Καλὴ μέρα, καλὲ γέρο (Ὁ! πῶς εἶνε δυστυχιὰ
 [του!)

Α: (Μὴν ὁ Σατανᾶς εἶν τοῦτος, ποῦ ἔτρεξε εἰς τὸ ὀ-
 [νομά του;)

Β:—Φαίνεσαι σὰν πικραμένος δὲ μοῦ λὲς τί σὲ λυπάει;

Α: Μὲ πεινάει!! μὲ πεινάει!!! μὲ πεινάει!! μὲ
 [πεινάει!!!!!!

Β: Προσφέρω μιαν ἰσχυρὴν βελτιώσιον.

Ἦρσε ἂ θέλῃς γιὰ τὴν ὥρα γλύψε τὴν κουκάλα ἐτούτη.

Α: Μὲ τὸ γλύψιμο λιγόνω, μὰ ὡς τόσο δόσεμῳ τη!

Β: Σὲ σὲ στέκεται ἂ θέλῃς νὰ γηρομῶσῃ κ' ἡ κοιλιά σου,
 Καὶ ἡ τύχη σου ν' ἀλλάξῃ, καὶ νὰ ἰδῆς καὶ τὴν ὑγεία σου.
 Ἐσχασε ὅσο γιὰ τώρα τὸν ἀνόητόν σου γάμο
 Καὶ εὐθὺς εὐτυχισμένον καὶ χορτάτον νὰ σὲ κάμω.

Ἡ Μυλαῖδη σ' ἀγαπάει καὶ μπορεῖ νὰ λησμονήσῃ
 Ὅλαις σου τὴν ἁμαρτίαις καὶ μ' ἐσὲ πάλε νὰ ζήσῃ.

Α: Τόθελα καιγῶ κουμπάρε, μὰ φοβάμαι τὰ παιδιὰ
 [μου,

Ἄ γυρήσω στὴ Μυλαῖδη θὰ μὲ φᾶν μὲ τὰ σκουτιὰ μου.

Β: Μὰ ἢμπορεῖς ἀλλήως νὰ κάμῃς, ἢ ἀλλήως ν' ἀπο
 [φασίσης

Ἰσια ἡ ἔνωσι νὰ γένη δὲ φοβάσαι μὴν ψοφῆσης;

Α:—Νὰ σοῦ πῶ ὅμως κένα ἄλλο ἢ Μυλαῖδη εἶνε καλὴ
 Μὰ καμμιά φορά ξεχάνει τ' ὑποσχέσεις, κί ἀθετεῖ.....

Β:—Μιὰ φορά ἢμπορεῖ καὶ τοῦτο νάτυχε δὲν τὸ ἀρ-
 [νῶμαι.

Ἀλλὰ δὲ ματασυμβαίνει, ἐγὼ ἂν θέλῃς στὸ ἐγγυῶμαι.

Α: Τί μοῦ ὑπόσχεται, γιὰ πέσμου νὰν τ' ἀκούσω, νὰ
 [σχεφθῶ.

Β:—Ὁ! λαγούς μὲ πετραχιλία! στᾶχω ἕνα-ἕνα-ἕδῶ.

Α: Δόσμου τίποτσι νὰ φάω καὶ ὡς τόσο μοῦ διαβάξεις.

Β: Τοῦ δίδει μικρὸν τι τεμάχιον βελτιωτικῶς τι-
 ρος νομοσχεδίου.

Εἶνε λίγο μὰ καὶ τοῦτο τὸ σκουλίμι σου ἠουχάζει,

« Ἡ Μυλαῖδη προστασία συχωράει τὸν Κύρ Λαὸ

» Καὶ τοῦ στέρνει ὡς u l t i m a t u m τοῦτο τὸ συμ
 [φωνικό:

» Τοῦ ὑπόσχεται νὰ ἔχῃ τὸ ταῖ, τὴν ἄντιμασιὰ του,

» Καὶ παράδες εἰς τὴν Τσέπη γι' ὅλα τὰ ἐλαττώμα
 [τά του,

» Εἰς τὸ στᾶρι νὰν τοῦ πέρνῃ ὀλιγώτερον δασμὸ,

» Κί ὁ δασμὸς ὅλος νὰ πέσῃ στὸν καφέ, στὸν καπνισό.

» Στὴ σταφίδα νὰ μὴ δίνῃ, μὰ νὰ δίνῃ γιὰ τὰ νοίκια.

» Νᾶνε ἀσύδοτος ὁ γῦψος, τὰ στραγάλια καὶ τὰ θήκια.

» Καὶ νὰ ρίξῃ μεμιάς ὄλους τσοῦ βαρύτερους τση φόρους,

» Ἐ τσοῦ ἐκλογίμους δημοκόπους, τσοῦ γιατροῦς, τσοῦ
 [ψηφοφόρου:

» Τοῦ ὑπόσχεται νὰ σιάξῃ τὸν παλαιὸ μηχανισμό

» Κ' ἕνα βῆμα νὰν τὸ πάη πρὸς τὸν ἐξευγενισμό.

» Σολωμῶντας δικαστάδες, Νέστωρας ὡς ὑπαλλήλους,

» Στὰ ἐπαγγέλματα νὰ βᾶν τὴν πρόδου του τοῦς
 [αἰλοῦς

» Γιὰ δασκάλους νὰ διαλέξῃ ὄλους τσοῦ καλαμαράδες,
 [αἰλοῦς

» Νὰ πλερώνῃ ὄχ τὸ ταμῆο κάθε μῆνα τσοῦ παπάδες.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΕΣΣΟΡΙΑΣ

» Εἰς τὴν Ζάκυθο νὰ κάμῃ ἑκατὸ φρενοκομῆτα,
 » Καὶ νὰ κλείσῃ σ' ἕνα-ἕνα φιλικῶς ἢ μὲ τὴ βία,
 » Ὅλους τοὺς Ἐνωτιστάδες καὶ ὡς καὶ τούτῃ τὴ Βουλῇ,
 » Ἀν στοῦ Κυρ Λαοῦ τὸ πείσμα ξακλουθῇ νάνε τρελή. »
 Πῶς σοῦ φαίνεται! Λαέ μου, σοῦ ἀρέσει ἢ ἀρесеκιὰ;

Α: Ἀμ' ἀρέση! τὸ λές κηόλες! Δός μου ἄλλη μία
 [μπουκιὰ.]

Β: Τοῦ δίδει νομοσχεδιάριόν τι περι ἀγροτικῆς τρα-
 πείξης.

Νὰ καὶ εἰς ἀμὰ ἔλα στὴ Μυλαῖδῃ νὰ σὲ πάω.

Α: Ἐρχομαι, μὰ μὴ σπουδάξης ἄσε πρῶτα ν' ἀποφάω!

Β: Πῶς σοῦ φαίνονται; ἐτοῦται εἶν' ἐκειαῖς ἢ βελ-
 [τιώσεις]

Ποῦ δὲν σ' ἄφηναν οἱ γυοὶ σου ὡς τὰ ψές νὰ ἐπικυρώσης.

Α: Εἶνε ἐξαιρεταῖς εἰς θεοῦ μου μάλις ἢ δυὸ σερναιῖς.

Εἶνε ἀγριαὶ καὶ θείαις κί' ἀποτελεσματικαῖς!

Καιγὼ εὐθὺς θὲ νὰ ζητήσω νὰ κλεισθοῦν εἰς Ζουρλοκέλια

ἢ Βουλῇ κ' οἱ Ἐνωτιστάδες νὰ τελειόσουν τὰ μπουρδέλια.

(Κατακίνω τὴν τελευταίαν βελτίωσιν.)

Πάμε ὡς τόσο στὴ Μυλαῖδῃ νὰν τὰ κάμουμε καλὰ,

Κί' ἄρα-μάρα καὶ κατάρα, ἔτσι κ' ἔτσι εἶνε γρηὰ

Πόσο θὲ νὰ ζήσῃ ἀκόμα; κί' ἂν πεθάνῃ καὶ μ' ἀφήσῃ

Εἰς ταῖς λίραις κληρονόμο, τότες πορὸς θὰ μὲ κρατήσῃ

Τὰ παιδιὰ μου ν' ἀγκαλιάσω μῶλη τους τὴν τρε-λαμάδα

Καὶ σὰ χῆρος τσῆ Μηλαῖδῃς νὰ ἐνωθῶ μὲ τὴν Ἑλλάδα;

Συστάχτες φίλτατοι τῆς « Ἀλήθειας. »

Ἡ ἱκανοποίηση τοῦ μου δίνετε ἐξομολογούμενοι ὅτι
 ἔχετε ἄλλην ἠθικὴν ἀπὸ τὴν ἐδικήν μου, μὲ ~~κακίαν~~
 καὶ μὲ μαλακόνει σὲ τρόπο, ὥστε νὰ σὰς χαρίσω ὅλα
 ὅσα ταυτοχρόνως εἶπετε ἐναντίον μου στὴ χθεσινήσας
 ἀλήθεια». Ἀν τέτοιοι ὄντες ἐπαινῆται τὸ Θεοδώρακη,
 καὶ τότε λέτε ὁμοίονσας, καὶ λέγεσθε ὁμοιοῖτου, θάνω κ'
 ἐγὼ τὴν ὑπογραφή μου στὰ λόγιασας, καὶ τὰ βεβαίονω.

Μιά μόνῃ παρατήρησῃ ἤθελα νὰ σὰς κάμω. Μοῦ
 φαίνεται... σὰν καὶ νὰ θέλετε νὰ παίξετε τώρα πά-
 λε τὸ πλεὸν παιγνίδι τῆς θρησκείας μ' ἐμένα!... Κά-
 μετε σὰ θέλετε, μὰ, θυμηθεῖτε, πῶς πρὶν ἀπὸ σὰς, ἐκεῖ-
 νο τὸ ἴδιο παιγνίδι... τὸπαιξε ὁ δάσκαλόσας ὁ Λομπάρδος
 μ' ἐμέ. Καὶ ὁ Λομπάρδος εἶναι τόσο ἀνώτερός
 σας, ὅσο δάσκαλος πρέπει νὰν ἀπὸ μαθητάδες. Καὶ ὁ
~~παιξ~~ τὴν παρτίδα, τὴν ἔχασε!...

Σὰς λέγω ἀκόμη ὅτι, τοῦ κάκου ἤθελ' ἐξακοουθῆ-
 σαι νὰ μου λέτε πῶς δὲν πρέπει νὰ μπαίνω στὴν οἰ-
 κιακὴν καὶ κοινωρικὴν διαγωγὴν τῶν ἀνθρώπων θέλον-
 τας νὰ εἶναι ποίου εἶδους πολίτες εἶναι. Ἐγὼ θέλει
 ἔξακοουθῆτω νὰ σὰς λέω πῶς δὲ γνωρίζω ἄλλο μέσο
 κτελλοπλοτεροῦ καὶ, με τὴν ἀδειάσας, θέλει μεταχει-
 ρισθῆ ἑκάστο καὶ γὰρ τὴν εὐγενεΐασας. Ἀνάγκη πάσα ὁ-
 μωὶ νὰ βάνετε τ' ὀνομάσας ἀποκαυτοῦ στές προσβολές
 σας, μάλιστα ποῦ κάμνοντες ἔτσι, δὲν θέλει σὰς ποθῆ
 τότε πλέον πῶς μου ἀποδίδετε τὸ χαρακτηριστικόνσας,
 ὅταν τὲς προσβολές τὲς ἰδικέσμου τὲς λέτε ἀναρδρες.

Ὡς ἐφές ἐπέριναγα γὰρ Ζουρλὸς, φερόμενος κατὰ τοῦ
 Λομπάρδου σήμερα ὁμως ἀναγνωρίσθη πῶς δὲν ἴτανε
 Ζουρλαμάδα σ' ἐμέ, ἀλλὰ ἀνοησία σ' ἐκείνους ὅπου δὲ
 μοῦ πιστεύανε.

Σήμερα περνᾷ γὰρ Ζουρλὸς, λέγοντας πῶς ὁ Θεοδώ-
 ράκης ἤθελε τὸ νομίσῃ εὐτυχιάτου ναῦρη νὰ πουλήσῃ
 τοὺς ἐντολεῖς του ἂν ὁμως μιὰ τέτοια εὐτυχία παρου-
 σιασθῇ τοῦ Καρούσου, τότε πάλε θέλει ἀναγνωρίσθῃ πῶς
 δὲν εἶναι Ζουρλαμάδα σ' ἐμέ, ἀλλὰ ἀνοησία σ' ἐκείνους
 ποῦ δὲ μοῦ πιστεύουε.

Ἀνδρέας Λασκαράτος.

Amico Redatore del « Diavoletto. »

Vi prego d' inserire nel vostro grazioso giornale
 i seguenti varianti modulati sulla presa di Sami-
 niato, canto 4.º in onore del Gran Ciarlatano di Zante.

Il Ciarlatano si presume sonnifero; e, pauroso
 d' una prossima caduta, od anche sognandosi caduto,
 esclama:

Ah! le cose sen van da male in peggio!

Son perduto, non più sarò rimesso!

E del mondo e del ciel fatto il dispregio

Pur dura penitenza faccio adesso!

Oh dell' alta mia fama eterno sfregio!

Delle mie glorie oh vituperio espresso,

Quando si penserà che si famoso

Ladro, or sta sepolto in vil riposo!

E chè mi val fin da ragazzo avere

La man ai bussolotti esercitata

In piazza, rubacchiando fichi e pere?

E tutta Zante poscia abbarbagliata,

Fatto professor Bussolottiere?

Ed un po' di ricchezza esermi creata?

E che mi vale dalla plebe idiota

L'esser matricolato patriota?

E che mi vale per si lunga etate,

Mastro di salti e capo-burattino,

Avere le marmaglie infinochiate,

Mentre or per me non fruttano un quattrino?

Che in virtù d' opre mie ladre onorate

Non son più quel pezzente contadino?

Ch' un mio pari giammai si furbo e tristo

Sulle treche delle Isole sia visto!

Ah! che sognando un avvenir di rose

E specuiando per la mia vecchiaja,

Ho poi creduto avvantaggiar le cose

Dando addosso ad ogn' un colla manaja

Scagliando a miei miglior' calunnie esose
E abajando qual can per rabbia abbaja!....
Ma, giustizia del Ciel! l'avverso fato
Mi mandò ad inciampar sul.....

Qui, sul punto di proferire il nome, un freddo
ribrezzo lo scuote e lo sveglia.

L.

ΦΥΡΑΗΝ—ΜΙΓΑΗΝ.

Είδομεν τὸ ultimatum τῆς Βουλῆς πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Μ. Βρετανίας· καὶ ἐπεριμένομεν ν' ἀκούσωμεν τὴν ἐσπευσμένην ἀναχώρισίν του ἐντεῦθεν, ἀλλ' αὐτὸς μὴ σινερίζομενος φαίνεται τὴν Βουλὴν ἀντιπάντησεν εἰς τὸ ultimatum τῆς μὲ λόγον παραινέσιως. Καὶ τίς; ὁ Ἀρμοστής νομίζει τάχα ὅτι ἡ Βουλὴ συγκροτεῖται ἀπὸ παιδῶν ἢ ἀπὸ παλιμπαιδῶν;...

— Ὁ Ζερβὸς ὁ νέος μας οὗτος Δημοσθένης εὔρε εἰς τὴν Βουλὴν τὸν Αἰσχύνην του. Αἰσχύνη! Κ. Λομβάρδε αἰσχύνη! ν' ἀναλάβητε τὸ μέρος τοῦ Αἰσχύνου!..

— Ὁ θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπροδόθη ἀπὸ ἓνα Ἰουδα διὰ τριάκοντα ἀργύρια, ὁ μισθὸς τῶν ἀντιπροσώπων εἶνε 40 κατὰ μῆνα καὶ ἡ πλειοψηφία εἶνε μεγάλη. Ὁ θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστὸς ἐσταυρώθη — Ὁ Λαὸς ἀποθνήσκει τῆς πείνης — Ὁ θεάνθρωπος Ἰησοῦς ἀνιγέρθη — πότε θ' ἀνεγερθῇ ὁ Λαὸς μας;..

— Μέμφονται τινες τὴν Βουλὴν ὡς δῆθεν σπαταλήσαν τὸσον καιρὸν χωρὶς τίποτε σημαντικὸν νὰ πράξῃ. Ψεῦδος καὶ ψεῦδος ἀναιδέστατον, καθότι ὡς λέγεται κατόρθωσε τὸ Λαοσωτήριο καὶ ἐθνομαρτυρικὸν τῶ ὄντι ἐκείνο ψήφισμα δι' οὗ οἱ βουλευταὶ πληρόνται ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκλέγονται καὶ οὕτω εἰσέπραξε τάτε ὀφειλόμενα καὶ τὰ μὴ ὀφειλόμενα — Προκειμένου λοιπὸν περὶ βουλευτικῶν δυνάτεαι τις νὰ λέγῃ ὅτι πράττω καὶ εἰσπράττω εἶνε συνώνυμα καὶ ἐπομένως εἰς τοὺς συκοφάντας τῆς Βουλῆς δυνάμεθα ν' ἀπαντήσωμεν ἄνευ ἐνδοιασμοῦ ὅτι αὕτη τὴν ἀποστολήν τῆς ἐξετέλει ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξελέγετο.

— Ἡ ΚΕ'. Μαρτίου ἐωρτάζετο καὶ παρ' ἡμῖν οὐχ ὁμοῦ μετὰ τοῦ συνήθους ἐκείνου ἐνθουσιασμοῦ τοῦ παρελθόντος. « Ὁ ζῆλος τῆς οἰκίας κατέφαγεν ἡμᾶς » καὶ ἐπομένως ἡ ΚΕ'. ἐκείνη δὲν ἠδύνατο νὰ συμπαραβληθῇ οὐδόλως, με ὅσα καὶ ἂν ψεύδεται ἡ « Ἀλήθεια », με τὰ τῶν προηγουμένων ἐορτῶν τῶν Προέδρων καὶ ἐθνομαρτύρων.

— Τί νὰ εἰπώμεν περὶ τῶν προσφάτως λαβουσῶν χωρῶν ἐκλογῶν καθ' ἃς ἀνεδείχθησαν ἀντιπρόσωποι τοῦ Λαοῦ. Οἱ ΚΚ. Θ. Καρούσος καὶ Μ. Χαριτάτος; τί ἄλλο εἰμὴ ὅτι ἅμα ἐκλεχθέντες ἔδραμον νὰ ὀρκισθῶσι καὶ νὰ

(εἰς)πράξωσι τὸ ποθούμενόν των; Ὁ Κ. Χαριτάτος ἐπέστρεψεν ἀμέσως (!) ὁ Κ. Θ. Καρούσος διαμένει ἐκεῖσε.

— Μᾶς γράφουσιν ἐκ Κερκύρας ὅτι ὑψώθη ἡ τιμὴ τοῦ χαρβά καὶ τῶν διουρητικῶν φαρμάκων — συνιστῶμεν εἰς τὴν βουλὴν νὰ ἐρευνήσῃ τὸ αἷτιον τῆς υπερτιμήσεως ταύτης, νὰ προτείνῃ ὁ Κ. Θ. Καρούσος, ἢ οἷος-δήποτε ἄλλος τὸ ἀσύδοτον τῶν ἀναγκαιωτάτων τούτων εἰδῶν.

— Ἐλάβομεν κατ' αὐτὰς ἐπιστολήν ἐκ τοῦ ἥρωος τῆς Ἰταλίας Γαριβάλδη πρὸς τοὺς φιλελευθέρους τῆς Ἑπτανήσου τὴν ὁποίαν, διὰ τὸ στενὸν τοῦ φύλλου, ὑποχρεούμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχές.

— Περὶ τῆς ὑποψηφιότητος τῶν ἐκλεχθησομένων δημοτικῶν Συμβούλων πολλὰ τὰ ἀδόξενα, τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι καὶ πολλοὶ τῶν δημοκρατῶν μας θὰ συντρέξωσι θὰ εἶνε αὕτη ἡ τελευταία των ὑπὲρ πατρίδος θυσία ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ Ταμεῖου. Εἰς αὐτῶν χιθίζατε πρώτιστα προσευχόμενος ἔλεγε: Πάτερ εἰ δυνατόν παρελθεῖν τὸ ποτήριον τοῦτο (δηλ: τὸ Ἄγορανομεῖον ἢ τὸ Ἀρχεῖον θρησκείας) παρελθέτω εἰ δὲ μὴ γεννηθῆτω τὸ θέλημα τὸ σὸν οὐχὶ τὸ ἐμὸν, καγὼ καταπίομαι αὐτῷ ἄχρι τρυγός, καὶ καταφαγοῦμαι αὐτὸ ἄχρι ὄστοῦ!.

— Ἀξίολογον καὶ ὠραῖον Καφενεῖον ἐσυστήθη κατ' αὐτὰς κατὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν συρμὸν παρὰ τὴν προκυμαιάν ὑπὸ τῶν ΚΚ. Γαλὸτ καὶ Κορκοτζάκη, γνωρίζοντες τὴν δραστηριότητα καὶ τὸ κατάλληλον ἀμφοτέρων τῶν Κυρίων τούτων διὰ τὴν ἐν λόγῳ ἐπιχείρησιν δὲν δυνάμεθα εἰμὴ νὰ τοῖς προινίσωμεν ἐπιτυχίαν καὶ πρόοδον — θέλοντες δὲ καθ' ὅλα νὰ συμμορφωθῶσι μετὰ τὸ προοδευτικὸν πνεῦμα τῆς ἡμέρας τοῖς συνιστῶμεν νὰ τὸ ὀνομάσωσι ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ.

— Ῥιζοσπάστης τις καὶ ἀντιπολιτευόμενος ἔχουσιν ἐφ' ἡμισίας ἓνα νερόμυλον εἰς τὸν αἰγιαλὸν τῆς Σάμου ἀλλ' ὁ νερόμυλος τοῖς εἶνε μᾶλλον παθητικὸς — Ἰπάρχει εἰς τὴν Σάμον ἀξίολογον κτήμα ἀνήκον εἰς τὴν Μοῆν τῆς Γρούσπας· ὁ ἀντιπολιτευόμενος ἐπρότεινε εἰς τὴν Ῥιζοσπάστην νὰ κάμωσι εἰς τὴν Ἐγγύριον Κυθήρησιν ἀναφορὰν ἀνταλλαγῆς ἂν Ἰ. Θ. τῆς Γρούσπας ἤθελε νὰ γένη μυλονοῦ ὁ μῖλος ἤθελε κατασταθῇ ἐπικερδέστατος ἐν ᾧ τὸ κτήμα τῆς ἤβελ' εἶνε καλὸν καὶ δι' οἰονδήποτε χριστιανόν. Ὁ Ῥιζοσπάστης ἐδίσταξε νὰ ἐμπορευθῇ μετὰ τῆς Ἰ. Θ. ἀλλὰ τέλος ἐνέδωκε, ἡ ἀναφορὰ ἐγένετο, ἀλλὰ τὸ Εγγλ. Συμβούλιον ἐκ θρησκευτικῆς καταληφθὲν φρικιάσεως ἀπέβαλε τὴν αἴτησιν ἂν τοιοῦτον τι συνέβαινε κατὰ τὰ 1850 τί ἤθελεν εἶπει ὁ Ῥιζοσπαστικὸς τύπος; ... Καὶ αὔριον ἡ « Ἀλήθεια » μᾶς λέγει *πέρματα!*

ΚΑΤΑΒΑΤΕΙΟΣ

Ὁ ὑπάλληλος ἐκδότης ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΕΡΛΑΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η Κ Ε Φ Α Λ Λ Η Ν Ι Α »

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟΛΟΓΕΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.53.41.Φ2.0054